

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.636/1/V
VAN 26 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 4 juli 2012 door de Voorzitster van de Senaat verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een wetsvoorstel ‘tot aanvulling van het koninklijk besluit van 11 mei 2007 ter uitvoering van hoofdstuk VI, van titel IV, van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot oprichting van een Schadeloosstellingfonds voor asbestslachtoffers, met het oog op de verhoging van de bijdrage voor werkgevers waarvan de aansprakelijkheid in het kader van het asbestfonds is weerhouden’ (*Parl.St.* Senaat 2011-12, nr. 5-1352/1), heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORSTEL

2. Met de programmawet (I) van 27 december 2006 werd een Schadeloosstellingfonds voor asbestslachtoffers (Asbestfonds) opgericht. Dit fonds heeft tot doel een vergoeding toe te kennen als schadeloosstelling voor de schade voortvloeiend uit de blootstelling aan asbest. Een slachtoffer dat een beroep doet op het fonds kan, behoudens ingeval van opzet, geen schadeclaims laten gelden voor de rechtbank.

Het wetsvoorstel strekt ertoe deze beperking in hoofde van het slachtoffer dat een schadevergoeding aanvaardt van het Asbestfonds, weg te werken. Het slachtoffer of zijn rechthebbenden krijgen de mogelijkheid om een vordering in te stellen tot het bekomen van een integrale schadevergoeding jegens de aansprakelijke derde.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3. Met artikel 2 van het voorstel wordt de wijziging van een koninklijk besluit beoogd. Overeenkomstig artikel 116, eerste lid, 2°, van de programmawet (I) van 27 december 2006 bepaalt de Koning bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad onder meer de berekenings- en vaststellingswijze van de bijdragen van de werkgevers. Krachtens deze machtiging is het koninklijk besluit van 11 mei 2007 ‘ter uitvoering van hoofdstuk VI, van titel IV, van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot oprichting van een Schadeloosstellingfonds voor asbestslachtoffers’ uitgevaardigd.

Het voorstel heeft tot gevolg dat de Koning een gedeelte van de bevoegdheid wordt ontnomen die hem wordt opgedragen bij het voormelde wetsartikel 116 en bijgevolg dat het laatstgenoemde artikel impliciet wordt gewijzigd.

¹ Aangezien het om een wetsvoorstel gaat wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

Het optreden van de wetgever in een aangelegenheid waarvan hij de regeling had opgedragen aan de uitvoerende macht, stuit weliswaar niet op grondwettigheidsbezwaren, doch de gemengde regeling die daaruit volgt, dient te worden verworpen. Zo'n regeling geeft immers geen uitsluitel omtrent de juiste strekking van de bevoegdheid van de Koning en van de wetgever wat de bijdragen van de werkgevers betreft. Voorts zal het ontwerp leiden tot verwarring tussen bepalingen met kracht van wet en bepalingen van verordenende aard, vooral wanneer het er op aan zal komen het bijdragenstelsel wederom te wijzigen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. BAERT,	staatsraad, voorzitter,
	J. CLEMENT,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

J. BAERT

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 51.636/1/V
DU 26 JUILLET 2012

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

LE CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par la Présidente du Sénat, le 4 juillet 2012, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur une proposition de loi 'complétant l'arrêté royal du 11 mai 2007 portant exécution du chapitre VI, du titre IV, de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006 portant création d'un Fonds d'indemnisation des victimes de l'amiante, en vue d'augmenter la cotisation à payer par les employeurs dont la responsabilité a été retenue dans le cadre du Fonds amiante' (*Doc.Parl. Sénat 2011-12, n° 5-1352/1*), a donné l'avis suivant :

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE LA PROPOSITION

2. La loi-programme (I) du 27 décembre 2006 a créé un Fonds d'indemnisation des victimes de l'amiante (Fonds amiante). Ce fonds vise à octroyer une indemnité en compensation des dommages subis à la suite d'une exposition à l'amiante. Quand une victime fait appel au fonds, elle ne peut pas demander des dommages-intérêts en justice, sauf si la maladie a été provoquée intentionnellement.

La proposition de loi a pour objet de supprimer cette limite à laquelle sont confrontées les victimes qui acceptent une indemnisation du Fonds amiante. La victime ou ses ayants droit reçoivent la possibilité d'introduire contre le tiers responsable une requête visant à obtenir une indemnisation intégrale.

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

3. L'article 2 de la proposition vise à modifier un arrêté royal. Conformément à l'article 116, alinéa 1er, 2°, de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006, le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, détermine notamment le mode de calcul et d'établissement des cotisations des employeurs. L'arrêté royal du 11 mai 2007 'portant exécution du chapitre VI, du titre IV, de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006 portant création d'un Fonds d'indemnisation des victimes de l'amiante' a été pris en vertu de cette habilitation.

La proposition prive le Roi d'une partie des compétences qui lui sont attribuées par l'article de loi 116 précité et par conséquent modifie implicitement cet article.

¹ S'agissant d'une proposition de loi, on entend par « fondement juridique », la conformité aux normes supérieures.

Si l'intervention du législateur dans une matière dont il avait confié le règlement au pouvoir exécutif n'appelle pas d'objection d'ordre constitutionnel, le régime mixte qui en résulte est à rejeter. Il laisse en effet incertaine l'étendue exacte des compétences du Roi et du législateur en ce qui concerne les cotisations des employeurs. En outre, il entraînera des confusions entre dispositions ayant force de loi et dispositions à caractère réglementaire, particulièrement lorsqu'il s'agira de modifier à nouveau le régime de cotisations.

La chambre était composée de

Messieurs	J. BAERT,	conseiller d'État, président,
	J. CLEMENT, P. BARRA,	conseillers d'État,
	L. DENYS,	assesseur de la section de législation,
Madame	M. VERSCHRAEGHEN,	greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Madame A. SOMERS, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de Monsieur M. VAN DAMME, président de chambre.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

M. VERSCHRAEGHEN

J. BAERT